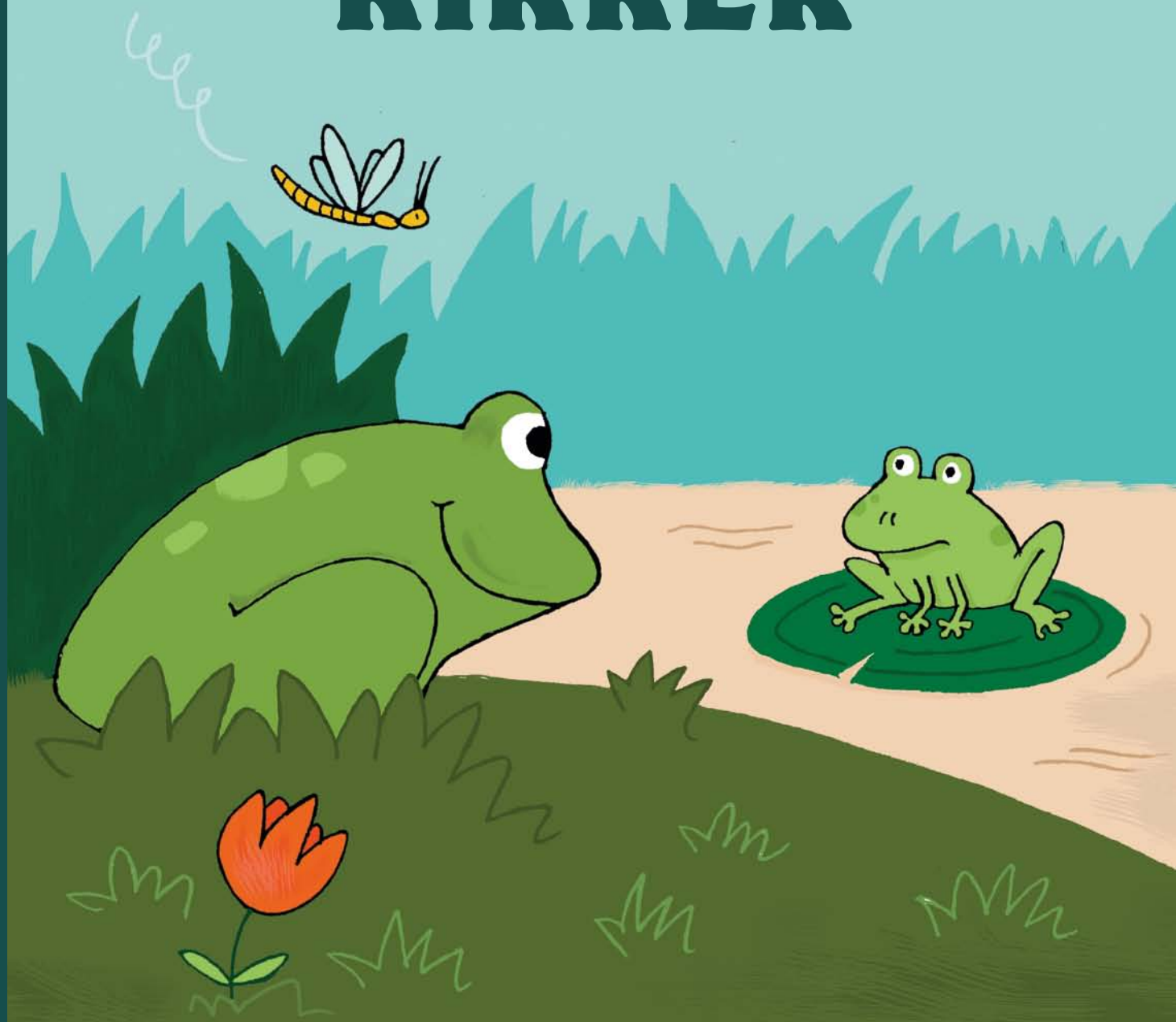

Moeder KIKKER

De zon stond hoog aan de hemel. Lichtblauwe wolken dreven traag en geduldig voorbij. Ze leken op lammetjes en versierden de hemel.

Frog zat op een lelieblad. Hij ademde rustig in en uit, sloot de ogen en legde een voorpootje op zijn buik. Die rees en daalde.

Ook het lelieblad waarop Frog rustte, dobberde zachtjes op en neer, op het ritme van zijn adem.

Frog snoof luid en voelde hoe de warme lucht binnen- en buitenstroomde.

Zijn neusgaatjes kriebelden.

‘Hatsjie,’ proestte hij. ‘Hatsjie.’

Frog opende de ogen en staaarde naar het water.

Hij schrok van zijn spiegelbeeld.

‘Mama, mijn staart is weg,’ kwaakte hij verschrikt. Hij barstte in tranen uit.

‘Mijn staart,’ jammerde hij luid. ‘Weg! Nu ben ik geen kikkervisje meer.’

Moeder Kikker lag aan de rand van de vijver. Ze keek vriendelijk naar haar zoon.

‘Dat hoort bij het groot worden, Frog,’ legde ze rustig uit. ‘Gisteren was je nog een kikkervisje. Vandaag ga je de wereld in als een echte groene kikker.’

Haar stem klonk zacht en fier.

Frog begreep het niet.

‘Ik wil een kikkervisje blijven,’ huilde hij. ‘Dat is veel leuker.’

Moeder Kikker vleide haar kop op haar voorpoten.

‘Ik begrijp je,’ zei ze zacht. ‘Maar nu breekt de tijd aan om op je eigen poten te staan. Geweldig, toch?’

Frog blies zijn witte kwaakblazen dik op.

‘Ook met mijn staart aan mijn lijf, kon ik op mijn eigen poten staan,’ protesteerde hij. ‘Echt waar.’

‘Je bent nu een echte kikker geworden,’ zei vader Kikker. Hij ging naast moeder Kikker zitten. ‘Leer het leven kennen, Frog.’

Frog knipperde met de ogen en trommelde met de voorpootjes op zijn lelieblad.

‘Het leven leren kennen? Hoe doe ik dat?’

‘Maak een wandeling en ontdek de streek rond de poel. Speel en geniet van de vele avonturen die je zult beleven. Je bent tenslotte een poelkikker.’

‘Jullie gaan toch mee?’ vroeg Frog voorzichtig.

Vader Kikker schudde vastberaden het hoofd.

Moeder Kikker pinkte een traan weg.

‘Dat kun je in je eentje,’ zei ze.

‘Nee!’ gilde Frog. ‘Niet alleen.’

Hij sprong onthutst van het lelieblad en zwom naar zijn ouders.

‘Ik kom niet vooruit,’ krijste hij, terwijl hij onstuimig met zijn poten door het water kliefde. ‘Ik mis mijn staart.’

Moeder Kikker probeerde er onbezorgd uit te zien. Toch sloeg haar hart een tikje sneller.

Vader Kikker lachte.

‘Vertrouw op wat nu is,’ zei hij. ‘Gebruik je krachtige achterpoten tegelijk en druk je voorpoten tegen je lichaam. Kijk wat er gebeurt.’

‘Dat lukt me nooit,’ jammerde Frog.

‘Toe, geloof in jezelf,’ hield vader Kikker vol.

Frog trapte zijn achterpoten achteruit en hield zijn voorpoten stil tegen zijn lichaam.

‘Ik kan zwemmen,’ proestte hij, al ging hij soms kopje-onder. ‘Blub. Blub.’

Even later klauterde hij uitgeput de oever op.

Hij plofte tussen moeder en vader Kikker neer.
'Moet ik in mijn eentje de buurt gaan verkennen?' vroeg hij verontwaardigd.
'Ik ken de weg nog niet en zal verdwalen.'
'Je leert het wel,' zei vader Kikker. 'Je bent bang voor wat je nog niet kent.'
Moeder Kikker knikte.
'Het wordt een nieuwe sprong op een mooie, zonnige dag,' glunderde ze.
Frog ademde zwaar in en uit.
'Toe!' moedigde vader Kikker aan. 'Ontdek de geheimen van de modderpoel en leer de andere kikkersoorten kennen. Maak vrienden.'
Frog bleef stokstijf zitten. Hij wreef zoute zweetdruppeltjes van zijn kikkerbek.
'Andere kikkersoorten?'
'Jij bent een groene poelkikker, maar hier leven ook andere neefjes en nichtjes.'
Vader Kikker hief zijn voorpoot op.
'Ze lijken op jou,' ging hij gewichtig verder, 'en toch zijn ze verschillend. Soms kleiner, soms groter en dikker. Maar kwaken doen ze allemaal.'
'Raar,' zei Frog. 'Hoe moet ik dan vriendjes met hen worden?'
Moeder Kikker draaide zich naar Frog toe.
'Je leert het wel. Geven en nemen, daar komt het op neer.'
'Blijf vooral jezelf,' legde vader Kikker uit. 'Dat is belangrijk.'
Frog begreep niet zo best wat zijn ouders bedoelden.
'Goed dan,' zei hij aarzelend. 'Ik waag het erop. Morgen zal ik vertrekken.'
Hij huppelde met een brok in de keel naar een plekje tussen de struiken en kroop onder een berg bladeren.
'Lekker warm en vooral veilig,' mompelde hij.
Toen zijn moeder een uur later naast hem kwam zitten, deed Frog alsof hij sliep.
'Snurk, snurk,' deed hij luid.
Moeder Kikker glimlachte vertederd. Ze legde haar voorpoot voorzichtig op zijn rug en streelde hem zachtjes.
'Ik ben fier op je,' fluisterde ze. 'Morgen breekt je grote dag aan en vertrek je op avontuur.'